

Sygn. akt I C 1830/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kuriata

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Schick

Po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa Ł. T.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 4 937 zł

I.zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda Ł. T. kwotę 4 936,73 zł (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści sześć 73/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II.zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1447 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód Ł. T. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4936,73 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 lutego 2016 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, iż prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą we W. i w ramach prowadzonej działalności zajmuje się wynajmem i dzierżawą samochodów. Podał, że w dniu 31 grudnia 2015 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki A. (...), nr rej. (...), stanowiący własność K. H. (1). Poszkodowany w dniu 4 stycznia 2016 roku podpisał z powodem umowę najmu, na mocy której powód wynajął pojazd zastępczy marki F. (...) nr rej. (...). Strony ustaliły wynagrodzenie za każdy dzień wynajmu na kwotę 330 zł plus vat. Wskazał, że najem pojazdu trwał 17 dni i na rzecz poszkodowanego została wystawiona faktura na kwotę 7341,38 zł, przy czym strona pozwana uznała roszczenie, co do kwoty 2404,65 zł. Podał, że 25 stycznia 2016 roku poszkodowany na mocy umowy cesji wierzytelności scedował na powoda wszelkie prawa przysługujące mu od pozwanego w związku ze szkoda z tytułu oc.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że za uzasadniony uznała 17 dniowy czas najmu pojazdu, jednakże skorygowała stawkę za najem z kwoty 330 zł - doba do 115 zł - doba. Podniosła, że koszt najmu jest rażąco zawyżony co do dobowej stawki najmu. Wskazała, że poszkodowany wynajmując pojazd zastępczy powoda doprowadził do powiększenia rozmiaru zaistniałej szkody, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi minimalizowania szkody. Zatem winien wynająć pojazd zastępczy, którego koszt odpowiada średnim cenom stosowanym w pobliżu miejsca swojego zamieszkania. Podniosła, że powód prowadząc działalność gospodarczą związaną z wynajmowaniem pojazdów zastępczych przy tzw. „najmie

bezugotówkowym” stosuje ceny za wskazane usługi na poziomie znacznie wyższym niż w odniesieniu do najmu, w którym klient ponosi faktyczny wydatek związany z najmem pojazdu zastępczego, tj. płaci za najem gotówką.

W piśmie procesowym z dnia 11 października 2016 roku powód podtrzymał dotychczasowe twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 grudnia 2015 roku doszło do zdarzenia drogowego, wskutek którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) nr rej. (...), należący do K. H. (1).

Bezsporne

W dniu 4 stycznia 2016 roku poszkodowany w powyższej kolizji K. H. (1) zawarł ze stroną powodową umowę najmu pojazdu zastępczego nr (...), tj. pojazdu marki F. (...), nr rej. (...), a wynajętego w związku z uszkodzeniem jego pojazdu w powyższej kolizji drogowej.

K. H. (1) korzystał z samochodu zastępczego w okresie od 4 stycznia 2016 roku do 21 stycznia 2016 roku, tj. przez okres 17 dni. Stawka dobową za wynajem pojazdu została określona na kwotę 330 zł netto.

W dniu 25 stycznia 2016 roku powód wystawił fakturę vat na łączną kwotę 7341,38 zł, obejmującej kwotę 6900,30 zł za wynajem samochodu zastępczego i kwotę 441,08 zł za podstawienie i odbiór samochodu od klienta.

Dowód: - umowa pojazdu zastępczego nr (...) wraz z protokołem zdawczo – odbiorczym, k. 14-15

- faktura vat nr (...)

- upoważnienie z 04.01.2016 r., k. 23-24

- oferty wypożyczalni, k. 25-27, 52-53

W dniu 25 stycznia 2016 roku powód zawarł z właścicielem pojazdu marki A. (...), nr rej. (...) – K. H. (1) umowę cesji wierzytelności, której przedmiotem była wierzytelność o odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego przysługująca K. H. (1) z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 31 grudnia 2015 roku.

Dowód: - umowa cesji wierzytelności z 25.01.2016 r., k. 16

W dniu 26 stycznia 2015 roku powód przesłał powyższą fakturę vat na kwotę 7341,38 zł stronie pozwanej, która decyzją z dnia 1 lutego 2016 roku uznała roszczenie powoda do kwoty 2404,56 zł.

Dowód: - pismo z 26.01.2016 r., k. 21

- decyzja z 01.02.2016 r., k. 17

- pismo z 26.01.2016 r., k. 18

K. H. (1) zgodnie z powyższą umową z dnia 4 stycznia 2016 roku wynajął od powoda samochód zastępczy marki F. (...) i korzystał z niego przez okres 17 dni. K. H. (1) jest serwisantem wody, a pojazd ten służył mu do codziennych dojazdów do klientów w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Dowód: - zeznania świadka K. H., k. 70

- oświadczenie z 04.01.2016 r., k. 22

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie było, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 31 grudnia 2015 roku, wskutek którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...), nr rej. (...), należący do K. H. (1).

Stosownie do treści art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 § 2 kc).

Zgodnie z treścią art 361 § 1 kc obowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Rzeczywistą stratą są wszelkie koszty poniesione w związku z zaistniałą szkodą, których poszkodowany nie musiałby ponosić, gdyby szkoda nie zaistniała. Konsekwencją zdarzenia z dnia 31 grudnia 2015 r. była zatem konieczność wynajmu przez K. H. (1) samochodu zastępczego, którego koszt wyniósł 7341,38 zł i to w takiej kwocie należy się poszkodowanemu odszkodowanie, przy czym strona pozwana uznała roszczenie co do kwoty 2404,65 zł.

Ponadto zgodnie z zasadą pełnej kompensaty szkody zawartą w art. 361 § 2 kc, odszkodowanie z tytułu szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego przez poszkodowanego uszczerbku, a zwrot kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego, jego podstawienie i odbiór pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z poniesioną szkodą.

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale SN z dnia 17 listopada 2011 roku, sygn. akt III Czp 5/11 zgodnie z którą, jeżeli poszkodowany nie mógł odtworzyć możliwości korzystania z pojazdu mechanicznego przy pomocy innego, wolnego pojazdu, znajdującego się w jego posiadaniu i nadającego się do wykorzystania, to wydatkiem celowym i ekonomicznie uzasadnionym jest koszt najmu pojazdu zastępczego o zasadniczo podobnej klasie do pojazdu zniszczonego lub uszkodzonego, jeśli stawki czynszu najmu odpowiadają stawkom obowiązującym na lokalnym rynku, a poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego w czasie remontu pojazdu lub w okresie niezbędnym do zakupu innego samochodu do realizacji czynności życia codziennego.

Zdaniem Sądu, najem pojazdu zastępczego przez K. H. (1) był zasadny, celowy i uzasadniony. Poszkodowany korzystał z samochodu zastępczego w okresie od 4 stycznia 2016 roku do 21 stycznia 2016 roku, zaś potrzeba użytkowania samochodu zastępczego wynikała z konieczności dojazdu poszkodowanego do klientów w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Poszkodowany nie był też w posiadaniu innego pojazdu, którym mógłby dojeżdżać do klientów.

Strona pozwana zakwestionowała stawkę dobową za najem pojazdu, którą powód oznaczył na kwotę 330 zł netto, zaś w ocenie strony pozwanej winna ona wynosić kwotę 115 zł netto.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej, przyjęta przez powoda dobową stawka za wynajem pojazdu zastępczego nie jest wygórowana.

Mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności analizę rynku wypożyczalni samochodów zastępczych Sąd uznał, że określona przez powoda stawka dobową za najem pojazdu marki F. (...) oraz podstawienie i odbiór pojazdu nie jest zawyżona, nie zostały też doliczone żadne dodatkowe koszty.

Stosownie do treści art. 826 § 1 kc poszkodowany ma obowiązek podejmowania działań zmniejszających rozmiar powstałej szkody, co jednak nie oznacza, że poszkodowany ma obowiązek poszukiwania podmiotu, który oferuje najmem pojazdów zastępczych po najniższych cenach na rynku lokalnym.

W ocenie Sądu, dochodzona pozwem kwota za wynajem samochodu zastępczego nie jest zatem nadmierna jak i nie zwiększała wysokości szkody, a stawki najmu pojazdu zastępczego nie odbiegały rażąco od stawek rynkowych.

Odsetki ustawowe zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 26 lutego 2016 roku. Zgodnie z art. 817 § 1 kc, art. 481 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym ubezpieczyciel zobowiązany jest wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie. Powód zgłosił roszczenie stronie pozwanej, zaś termin zapłaty przypadał na 1 lutego 2016 roku. Wskazać należy, że strona pozwana decyzją z dnia 1 lutego 2016 roku uznała roszczenie w części i dokonała tylko częściowej wypłaty odszkodowania w kwocie 2404,65 zł, pozostając w opóźnieniu co do kwoty dochodzonej pozwem. Zatem żądanie zasądzenia odsetek ustawowych liczonych od dnia 26 lutego 2016 roku było w pełni uzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 99 kpc. Koszty poniesione przez stronę powodową obejmują opłatę od pozwu w kwocie 247 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł - stosownie do § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804).